

2

INKULTURÁCIÓ ÉS INTERKULTURALITÁS A PIARISTA RENDBEN

A Kegyes Iskolák interkulturalitással és inkulturációval kapcsolatos valósága

.....

2. füzet

A Kegyes Iskolák interkulturalitással és inkulturációval
kapcsolatos valósága

.....

TARTALOM

Egy kép többet ér, mint ezer szó	03
Néhány adat a reflexióhoz	04

EGY KÉP TÖBBET ÉR, MINT EZER SZÓ

A tokiói közösség egyik fotója 2019 karácsonyának napján. Lorenzo Errandonea atyát látjuk a kórházi ágyán. Japánba 1953-ban küldték ki. Tehát misszionáriusként 67 évet töltött Japánban. 2020 márciusában hunyt el. Ezen a fényképen a közössége van vele: Cao Tri (vietnámi), Marino (Fülöp-szigeteki, Japánban tanult teológiát), Adam (lengyel), Raju (indiai) és Danilo (Fülöp-szigeteki)

Kiemelünk néhány részt a generális atya Japánról írt leveléből.

Rendünknek van egy nagyon mély tapasztalata, amely döntően határoz meg bennünket, és mindig is része volt a valóságunknak, bár ma más működési módokkal él együtt: a piaristák azért mentek Japánba, hogy ott is maradjanak. Tudták, hogy misszionárius küldetésük örökre szól. Elhagyták házukat és tartományukat tudván, hogy nem fognak visszatérni. Elindultak anélkül, hogy tudták volna hová mennek, mi lesz belőlük, milyen gyümölcsöt fog hozni a küldetésük. Úgy mentek el, hogy teljesen nyitottak voltak Isten akaratára, egyszerűen őbenne bíztak.

Beszéltem sok idős rendtársunkkal, és megvallom, ma is meghat ez a mélységes, mondhatni ábrahámi hittapasztalat, hogy „indulj el arra a földre, amelyet majd mutatok neked” (Ter 12,1), és azt hiszem, a Japánban működő piaristák rendkívüli példái ennek.

De szeretném elmondani, hogy „a Japánban lévő új misszionáriusokban”, misszióink legfiatalabb piaristáiban ugyanezt a tapasztalatot és meggyőződést látom: Japánban akarják folytatni. Úgy érzik, azért küldte őket a rend Japánba, hogy folytassák az ottani piarista missziót, és mélyszélesen elköteleződtek mellette.

Örülök, amikor látom és hallom őket. Tudjátok, miért? Mert japánná váltak. Nemcsak azért, mert megtanulták a nyelvet, vagy elsajátították a szokásokat és a hagyományokat, hanem mert szeretik a népet, amelyet szolgálnak. Még a japánok gesztusai is részét képezik rendtársaink életének. Apróságnak tűnhet, mégis azt hiszem, valami nagy dolgról van szó. Rendtársaink úgy élnek, úgy fejezik ki magukat, úgy érintkeznek másokkal, mintha japánok lennének.

A gesztusok a személy mélyéről fakadnak, van jelentésük, szándékuk és formájuk. Ez a három szempont egymástól elválaszthatatlan minden gesztusban. Amikor megtanuljuk és a magunkévá tesszük egy másik kultúra gesztusait, egy másik valóságban öltünk testet. Mintha másik testbe bújnánk. Teljes kilépés önmagunkból. Hálát adok Istennek ezért a „kilépő misszióért”, amelyet rendtársaink Japánban megélnék. Meggyőződésem, hogy ez az egyedüli módja a méh előkészítésének, hogy képes legyen olyan új lénynek életet adni, amely ahhoz az új világhoz tartozik, ahova megyünk, és nem ahhoz a régihez, amelyet elhagytunk. Tudom, ez fog végre menni Japánban, annyi idő alatt és oly módon, ahogy Isten, a küldetés egyetlen gazdája elrendeli.

Az evangélium minden kultúrában testet ölt, hogy átjárja örömhírrrel.¹ Amikor rendtársaink megtanulják a nyelvet, átveszik a gesztusokat, amikor japánná válnak, akkor valami nagyon mély dolgot tesznek: megtanítják nekünk, hogy az evangélium ott van minden kultúrában, és ha testvérévé válunk ottani testvéreinknek, akkor csodálatos ajándékot kapunk tőlük, és rendkívüli ajándékot tudunk felkínálni nekik: Jézus Krisztust, aki japán is.

NÉHÁNY ADAT A REFLEXIÓHOZ

1. Globális jövőkép

1. A 21 demarkációban 1350-en vagyunk szerzetesek, 41 különböző országban dolgozunk, és 47 különböző országból származunk.
2. 11 olyan demarkációnk van, melyet több, mint egy ország alkot (akár öt is), amelyekben különböző nemzetiségű és kultúrájú szerzetesek élnek együtt. Fontos tapasztalatokat szereztünk az egy-országos tartományokban.
3. Sok olyan közösségünk van, amelyeket különféle kulturális és vallási háttérű szerzetesek alkotnak, ezekből kiindulva mélységében reflektálhatunk az interkulturalitás és az inkulturáció dinamizmusairól.
4. Kétségkívül növekvő mértékben vagyunk „misszionáriusok”. Új piarista missziókat és jelenléteket készítünk elő. És növekszik a szerzetesek saját demarkációjuk keretén kívüli „mobilitása”. Kulcsfontosságú dinamizmusai annak a két témának, amelyek ezen a szemináriumon érdekelnek bennünket. Éreznünk kell, hogy egyre inkább kihívást jelentenek számunkra.
5. Határozottan dolgozunk az ázsiai és afrikai terjeszkedésért, és folytatjuk Európáért és Amerikáért tett erőfeszítésünket. Az új ázsiai országokban van egy hivatásgondozással foglalkozó csoportunk, és érzékeljük az afrikai tartományok érdeklődését a földrészen való új jelenlétek iránt.
6. A piarista világiak saját dinamikája új fontos szempontokat hoz a Kegyes Iskolák életébe, mert egyértelmű, hogy a szerzetesek és világiak közötti megosztásból kiindulva nyitunk „új kulturális korszakot”.
7. Van néhány demarkációnk (és természetesen sok közösségünk is), amelyek az interkulturalitás megélése szempontjából különösen jelentősek. Kiemelem Japánt és a Fülöp-szigeteket, Ausztriát, a Nyugat-Afrikai Provinciát, a Közép-Afrikai Provinciát, az Amerikai Egyesült Államok – Puerto Rico-i Provinciát, a Közép-Amerika – Karib-szigeteki Provinciát, Názáretet, Argentínát stb.

.....

¹ VI. PÁL: *Evangélii nuntiandi* kezdetű apostoli buzdítás (1975. december 8.), 20.

2. Konkrétabb jövőkép

EURÓPA

1. Nyilvánvalóan **KÖZÉP-EURÓPA** valóságai kultúrájukban egyelőre elég „egységesekek”, (ha lehet ezt a szót használni). Kétségkívül befolyásolja a nyelv. Felmerülnek azonban olyan javaslatok, hogy ázsiai vagy afrikai fiatalokat küldjünk közép-európai országokba tanulni. A kulcs a tartományok nyitási vágya.
2. **AUSZTRIA:** Nagyon érdekes valóság, melyet lesz alkalmunk alaposabban megismerni. Európai kontextusban dolgozik 12 Katalóniából, Közép-Afrikából és Indiából való szerzetes, az egyikük osztrák származású. Érdekes példája annak a két dinamizmusnak, amelyek ezen a szemináriumon foglalkoztatnak bennünket.
3. **OLASZORSZÁG:** Ebben a tartományban is vannak kameruni, lengyel, mexikói, szenegáli, katalóniai és Fülöp-szigeteki szerzetesek. A rend többi részéhez hasonlóan, az olasz tartomány is a multikulturalitás felé halad.
4. **SPANYOLORSZÁG:** Érdekes tapasztalat az aluchei studentátus, ahol Spanyolországból, Olaszországból, Indonéziából és Kelet-Timorból vannak szerzetesek.

AMERIKA

Az amerikai valóság mélysegesen multikulturális. A teljesség igénye nélkül azonban kiemelhetünk néhány érdekes szempontot piarista valóságunkból.

1. **NÁZÁRET:** Három országban rendelkezik jelenléttel a városi világból és az Andok világából való piaristákkal.
2. **BOLÍVIA-BRAZÍLIA:** Bolíviai jelenlétekkkel az Andok térségében és a trópusi területen, és egy tartományban való jelenléttel Brazíliával 10 ország piaristáival.
3. **USA – Puerto Rico:** 50 szerzetessel 13 országból.
4. **KÖZÉP-AMERIKA ÉS A KARIB TÉRSÉG:** Öt különböző ország.
5. **ARGENTÍNA:** Indiai szerzetesek szép képzési és missziós tapasztalata.

ÁZSIA

Ázsia nagyon nyitott a rend felé. Csupán egy Japán jelenlétből hét (igen nagy és különböző) országba jutottunk el.

Idézzük fel, mit mondtunk 1997-ben az első „Kegyess Iskolák Ázsiában” dokumentumban, melyet a Generálisti Kongregáció hagyott jóvá: „Tisztelettel és csodálattal viszonyulunk Ázsia spiritualitásában és humanizmusban gazdag évezredek kultúrája és vallási hagyományaihoz. Ezért az ázsiai misszió a vallásközi párbeszédre és az evangélium inkulturálásán keresztül valósul meg. Semmi sem fog elveszni a kereszténység és a kultúrák pozitívumából és szépségéből, ha nyílt párbeszédre és az evangéliumhirdetés szabadsága iránti tisztelettel járunk el. Ennek pedig felelősnek és tiszteletteljesnek kell lennie, elismerve minden olyan villanást, amely az Igazságot jelzi és elvezet az emberek és népek közötti testvéri és baráti kapcsolatra.”²

.....

² PIARISTA REND GENERÁLISTI KONGREGÁCIÓJA: *Testigos de Jesús y discípulos de Calasanz en Asia* [Jézus tanúi és Kalazancius tanítványai Ázsiában], Colección Cuadernos, 67.

A Generálisi Kongregáció azon rendelkezéseire is emlékezzünk, melyeket a Manilában, 2013 decemberében tartott *ázsiai piarista napok* után hozott.

- a) Az ázsiai demarkációk megfelelő, rendszeres és koordinált működése, demarkációra jellemző struktúrákkal és dinamizmussal.
 - b) Valódi és progresszív előre lépés a rend ázsiai cirkumscripciója irányában.
 - c) A megújított és kibővített hivatásgondozás ösztönzése minden olyan országban, ahol már végezzük, és azokban az újakban, ahol most hagytuk jóvá.
 - d) Kezdeti képzés különösen néhány dimenzióban: az új és a meglévő nevelők képzése, képző csapatok, képzési projektek és személyes kísérés.
 - e) A Manilai Nemzetközi Szeminárium minden szempontból való megerősítése és a képzésben kapcsolódása a rend valamennyi ázsiai befogadó házához, amelyek fiataljait azután küldjük ebbe a szemináriumba.
 - f) Gazdasági erőforrások keresése és egy projektirányító csapat felállítása minden demarkációban.
 - g) Rendszeres erőfeszítés szolgálatot teljesítő intézményeink – az iskolák és egyéb nevelési platformok – bővítésére.
 - h) Azon személyeknek és hivatásuk szilárdságának a gondozása, akikkel piarista létünket megéljük.
 - i) Más tartományok kérése és ösztönzése, hogy vegyenek részt az ázsiai megerősödés és növekedés gyönyörű kihívásában. Többféle módon tehető meg: gazdasági erőforrásokkal, olyan személyekkel, akik életük néhány évét az új misszióknak tudják szentelni, valamilyen új alapítás vállalásával, fiatal szerzetesek képzésében való részvétellel stb.
1. **INDIA:** Öt különböző államból való szerzetessel (nyelv, kultúra, hagyományok, kontextus stb.).
 2. **JAPÁN-FÜLÖP-SZIGETEK:** Tíz különböző országból való szerzetessel és a hivatásgondozás ösztönzésével az új ázsiai országokban.
 3. **INDONÉZIA:** Három különböző országból való szerzetessel.
 4. Különösen kiemelkedő a **JAPÁN** jelenlét, amelyről már beszéltünk, és a Fülöp-szigeteki képző házak, melyek az interkulturalitás valódi olvasztótégelyei.

AFRIKA

Két provinciánk van, melyek különböző országokban találhatók. De minden ország kulturális valósága is mélységesen eltérő. Például a dakari studentátusunkban (filozófiai tanulmányok) a 30 fiatal 23 különféle népcsoporthoz tartozik. A demarkáció „térképének” sokfélesége elég egyértelmű...

Érdekes az összetétele az afrikai provinciáinknak. A Közép-Afrikai Provinciának nyolc különböző országból van szerzetese (Kamerun, Egyenlítői Guinea, Kongói Demokratikus Köztársaság, Gabon, Szenegál, Nigéria, Spanyolország és Lengyelország). A Nyugat-Afrikai Provincia szintén nyolc különböző országból áll (Szenegál, Elefántcsontpart, Benin, Togo, Brazzaville-Kongó, Burkina, Katalónia és a Kongói Demokratikus Köztársaság).

A közösségek egyértelműen tükrözik ezt a valóságot. A kongói vikáriátusban kongói és kameruni szerzetesek vannak.

Mozambiki jelenlétünket szenegáli és kameruni szerzetesek alkotják, néhányukat Brazíliában fogják felkészíteni. Az Emmausz provinciához tartoznak, mivel a nyelvük portugál és macua.

NÉHÁNY KÉRDÉS A REFLEXIÓHOZ ÉS A PÁRBESZÉDHEZ

1. Milyen érzések és reflexiók merülnek fel benned, amikor ezekből a szempontokból mérlegeled valóságunkat?
2. Milyen megközelítésekre van szükségünk a tartományunkban?
3. Szerinted milyen javaslatok lennének hasznosak a rend számára, hogy előre lépjen az interkulturalitás és inkulturáció kihívásaiban?